

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 50.178/3
VAN 20 SEPTEMBER 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 5 augustus 2011 door de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 3 oktober 2011, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van verscheidene besluiten bij het Scheepvaartbegeleidingsdecreet’, heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt ertoe een aantal wijzigingen aan te brengen in de volgende besluiten:

- het besluit van de Vlaamse Regering van 14 september 2007 ‘betreffende het centraal beheersysteem in het kader van het Scheepvaartbegeleidingsdecreet’;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 26 oktober 2007 ‘betreffende de begeleiding van de scheepvaart’;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 26 oktober 2007 ‘betreffende het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum’.

Met die wijzigingen wordt de gedeeltelijke omzetting van de volgende richtlijnen beoogd:

- richtlijn 2009/16/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 ‘betreffende havenstaatcontrole’;
- richtlijn 2009/17/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 ‘tot wijziging van Richtlijn 2002/59/EG betreffende de invoering van een communautair monitoring- en informatiesysteem voor de scheepvaart’;
- richtlijn 2011/15/EU van de Commissie van 23 februari 2011 ‘tot wijziging van Richtlijn 2002/59/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de invoering van een communautair monitoring- en informatiesysteem voor de zeescheepvaart’.

3.1. Voor het merendeel van de ontworpen bepalingen wordt de rechtsgrond geboden door de artikelen 2, § 2, 9, 10, 11, 18, 27, 44 en 45 van het decreet van 16 juni 2006 ‘betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum’.

3.2. Artikel 5 van het ontwerp strekt er onder meer toe in het besluit van de Vlaamse Regering van 26 oktober 2007 ‘betreffende de begeleiding van de scheepvaart’ een artikel 10/3 in te voegen. Luidens dat ontworpen artikel 10/3 kan de minister onder wiens bevoegdheid de scheepvaartbegeleiding valt, ter uitvoering van artikel 31*bis*, § 3, van het decreet van 16 juni 2006, nadere maatregelen vaststellen, waaronder de invulling van wat wordt begrepen onder een “melding via de geëigende kanalen”.

Artikel 31*bis* waarvan gewag wordt gemaakt in het ontworpen artikel 10/3, is een bepaling die is opgenomen in een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum’, waarover de Raad van State op 14 juni 2011 advies 49.678/VR/3 heeft gegeven. Naar de gemachtigde heeft verklaard, moet dit voorontwerp nog voor een tweede principiële goedkeuring aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd, alvorens het kan worden ingediend bij het Vlaams Parlement.

Nu de rechtsgrond voor het ontworpen artikel 10/3 nog niet bestaat, dient dit artikel uit het ontwerp te worden weggelaten.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. In het eerste lid van de aanhef dient de verwijzing naar artikel 46 van het aldaar bedoelde decreet van 16 juni 2006 te worden weggelaten. Dat artikel biedt immers geen rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

Artikelen 2 en 3

5. In de artikelen 2, 1°, en 3, 1°, van het ontwerp wordt in de definiëring van het decreet en in de verwijzing naar de internationale regelgeving uitdrukkelijk verwezen naar de latere wijzigingen ervan. Zulk een verwijzing is wetgevingstechnisch overbodig: wanneer zonder meer wordt verwezen naar een wet, een decreet, een ordonnantie, verdrag of Europese of internationale regelgeving wordt verwezen naar de tekst met al zijn bestaande en toekomstige wijzigingen.¹

De artikelen 2, 1°, en 3, 1°, van het ontwerp dienen derhalve te worden weggelaten.

¹ Zie *Beginnelsen van de Wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, nr. 74. Zie wat de verwijzing in een decreet naar besluiten betreft evenwel GwH 20 november 2008, nr. 159/2008, B.4.2.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS,	
	B. SEUTIN,	staatsraden,
	J. VELAERS,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw A. SOMERS, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS

P. LEMMENS